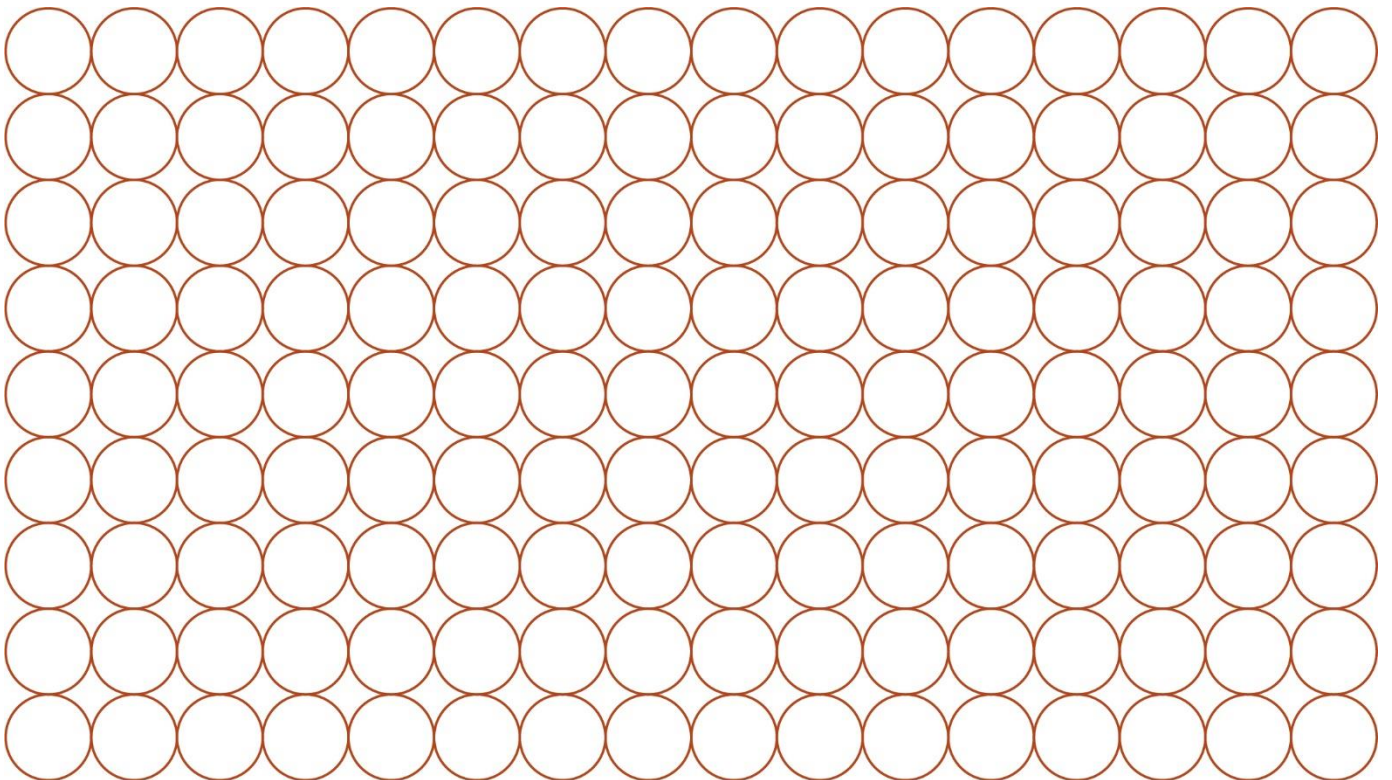

Kommentarmaterial till kursplanen i moderna språk

Grundskolan

Publikationen finns att ladda ner som kostnadsfri
PDF från Skolverkets webbplats:

www.skolverket.se/publikationer

ISBN: 978-91-7559-472-9

Skolverket, Stockholm 2022

Innehåll

Inledning	4
Om skolämnet moderna språk och den gemensamma europeiska referensramen för språk	5
Kommentarer till kursplanens syfte.....	7
Kursplanens långsiktiga mål.....	11
Kommentarer till kursplanens centrala innehåll	12
Innehållet i ämnet moderna språk.....	13
Kommunikationens innehåll.....	13
Lyssna och läsa – reception	14
Tala, skriva och samtala – produktion och interaktion	17
Kommentarer till kursplanens betygskriterier	20
Betygskriterierna i ämnet moderna språk	21
Översikt över centralt innehåll i gymnasieutbildningens kurs 1–7....	26

Inledning

Till varje kursplan finns ett kommentarmaterial. Det riktar sig till lärare, rektorer och andra som är verksamma inom skolväsendet. Avsikten med materialet är att ge en bredare och djupare förståelse för de urval och ställningstaganden som ligger bakom texten i kursplanen. Materialet beskriver också hur det centrala innehållet utvecklas över årskurserna och vad lärare kan fokusera på när de gör bedömningar i relation till betygskriterierna.

Formuleringar som är hämtade direkt från kursplanen är genomgående kursiverade i texten.

Om skolämnet moderna språk och den gemensamma europeiska referensramen för språk

De svenska kurs- och ämnesplanerna i engelska, moderna språk och teckenspråk för hörande har en progression i sju steg som sträcker sig genom grundskolan och den gymnasiala utbildningen. Språken har samma generella krav på språkfärdighet oavsett var i skolsystemet eleven befinner sig. Dessutom finns betygskriterier på en tidig nivå för moderna språk och teckenspråk för hörande i årskurs 6.

Gemensam europeisk referensram för språk (GERS)¹ är utarbetad av Europarådet och är en detaljerad beskrivning av vad en person behöver lära sig för att kunna kommunicera på ett annat språk än sitt förstaspråk. Den är avsedd att användas som utgångspunkt vid utveckling av styrdokument, examensprov och läromedel i språk i Europa. De svenska kurs- och ämnesplanerna i engelska, moderna språk och teckenspråk för hörande ger uttryck för den kommunikativa och handlingsorienterade språksyn som beskrivs i GERS. Det innebär att kursplanerna är uppbyggda kring språkanvändning i handlingar som människor utför i egenskap av individer och sociala aktörer snarare än kring de byggstenar som bygger upp språket. I kursplanerna används också delar av GERS terminologi. Även grundskolans ämne modersmål som nationellt minoritetsspråk är relaterat till GERS i de delar som är anpassade för elever som lär sig finska, jiddisch, meänkieli och romani chib som nybörjarspråk.

I GERS definieras sex generella nivåer för språkfärdighet: A1, A2, B1, B2, C1 och C2. De beskriver språkfärdighet från nybörjarnivå till avancerad nivå. Varje färdighetsnivå i GERS beskrivs utförligt bland annat när det gäller receptiva (lyssna och läsa), produktiva (tala och skriva) och interaktiva (samtala och interagera i skrift) färdigheter.

¹ <https://www.skolverket.se/skolutveckling/inspiration-och-stod-i-arbetet/stod-i-arbetet/gemensam-europeisk-referensram-for-sprak-gers>

Kurs- och ämnesplanerna motsvarar GERS nivåer från nybörjare² upp till B2. Eftersom stegen i de svenska kurs- och ämnesplanerna är mer detaljerade än GERS nivåer rymmer två svenska steg inom ramen för varje nivå i GERS. Knytningen till GERS nivåer gäller för betyget E i årskurs 6 och 9 och för betygen i gymnasieutbildningens kurser. Den som har fått lägst betyget E bedöms ha nått GERS-nivåerna enligt tabellen nedan. Det betyder att den som har höga betyg kan ha nått högre GERS-nivåer.³

GERS, nivå	Före A1	A1.1	A1.2	A2.1	A2.2	B1.1	B1.2	B2.1	B2.2
STEG			1	2	3	4	5	6	7
Engelska									
Grundskolan				åk 6		åk 9			
Gymnasial kurs							5	6	7
Moderna språk & teckenspråk för hörande									
Grundskolan	åk 6		Elevens val åk 9	Språkval åk 9					
Gymnasial kurs			1	2	3	4	5	6	7

Jämförelsen med GERS gäller betyget E.

² För moderna språk i årskurs 6 finns betygsriterier motsvarande ungefär nivån pre-A1 enligt CEFR Companion Volume (Europarådet 2020). Detta är ett uppdaterat tillägg till GERS. Se <https://www.skolverket.se/skolutveckling/inspiration-och-stod-i-arbetet/stod-i-arbetet/gemensam-europeisk-referensram-for-sprak-gers>

³ Se även GERS skala för självbedömning eller checklistorna i Europeisk språkportfölj <https://www.skolverket.se/skolutveckling/inspiration-och-stod-i-arbetet/stod-i-arbetet/europeiska-sprakportfolion>

Kommentarer till kursplanens syfte

Syftestexten riktar sig till läraren och beskriver de övergripande målsättningar som ska gälla för undervisningen i det aktuella ämnet. Syftet är därför en viktig del när lärare planerar och genomför undervisningen. Syftestexten avslutas med ett antal långsiktiga mål som avgränsar de delar av syftet som ligger till grund för betygskriterierna.

Tänka, kommunicera och lära

Den inledande texten i kursplanen ger svar på frågan varför moderna språk finns som ämne i skolan. Den första meningen, *språk är människans främsta redskap för att tänka, kommunicera och lära*, är gemensam för alla språkämnen. På det viset betonar kursplanen att syftet med att lära sig språk är detsamma oavsett vilket språk det gäller.

Kursplanen i moderna språk tecknar konturerna av ett ämne som är viktigt för att eleverna framgångsrikt ska kunna delta i en värld med många internationella kontaktytor. Språk och kulturyttringar från olika delar av världen finns överallt i det svenska samhället. De språk som ryms inom ämnet är viktiga kommunikations- och informationsspråk i många olika miljöer och sammanhang och används inom så skilda områden som politik, ekonomi, musik och underhållning.

Ämnet moderna språk ger en bakgrund till, och ett vidare perspektiv på, de samhälls- och kulturyttringar som eleverna är omgivna av och skapar möjligheter för dem att se den egna verkligheten i ett globalt sammanhang. Att förmedla ett sådant internationellt perspektiv till eleverna ingår i skolans uppdrag och finns inskrivet i läroplanen.

Att ingå i olika sociala och kulturella sammanhang, och att delta i internationellt studie- och arbetsliv, kan främja den personliga utvecklingen. Ämnet är också viktigt ur ett medborgerligt perspektiv, eftersom det ger ökade möjligheter att ta del av olika informations- och kunskapskällor och sociala medier även på målspråket. Goda kunskaper i målspråket ger eleverna möjligheter att ta del av information från EU eller andra internationella organisationer utan att vara beroende av en översättare som mellanhand.

Tilltro till sin förmåga

Ett av huvudsyftena med undervisningen i ämnet moderna språk är att eleverna ska utveckla *tilltro till sin förmåga att använda språket i olika situationer och för skilda syften*. Motivet till detta syfte är vetskapen om att ett gott självförtroende är grundläggande för att våga delta språkligt i olika situationer och sammanhang. Det kan vara allt från samtal om musik på målspråket till att delta i ett

internationellt arbetsliv. Med tilltro till sin förmåga att kommunicera på andra språk kan eleverna möta nya människor, lära känna nya platser och lämna invanda språkliga miljöer. Trygghet och språklig säkerhet gör att man kan vara den man är på fler än ett språk.

Eleverna ska i sin språkundervisning få möjlighet att utveckla sin *flerspråkighet*, det vill säga en kommunikativ kompetens där alla språkkunskaper och språkerfarenheter ingår, och där språken är förbundna med och påverkar varandra. I olika situationer använder eleven på ett flexibelt sätt delar av denna kompetens för att effektivt kommunicera med en samtalspartner. Elevernas *flerspråkighet* är en tillgång såväl för den enskilda eleven som för undervisningen i stort. Eleverna ska få tillfälle att reflektera över vilka språkkunskaper de redan har och pröva hur de kan användas när de lär sig nya språk. Undervisningen ska stödja eleverna att bygga broar mellan språken.

Genom interkulturella erfarenheter och möten utvecklas individens sociokulturella kunskaper, det vill säga kunskaper om vad som är accepterade koder och värderingar i andra kulturer. Detta kan på sikt leda till förståelse för olika kulturer och interkulturell medvetenhet. Språkkunskaper kan på så vis bli viktiga för elevernas perspektiv på värdegrundsfrågor.

Allsidig kommunikativ förmåga

Undervisningen i ämnet moderna språk ska ge eleverna möjlighet att utveckla *en allsidig kommunikativ förmåga*. I en sådan förmåga ingår såväl sociala som interkulturella och språkliga aspekter.

De sociala och interkulturella aspekterna innebär att man kan anpassa sitt språk till olika situationer, syften och mottagare. I denna förmåga ingår att känna till och så långt som möjligt använda de kulturella koder och det språkbruk som behövs för att kunna kommunicera i både formella och informella situationer. Det kan handla om ordval, språkmarkörer för artighet, hur jag inleder ett mejl, hur jag uppträder i olika sammanhang eller tackar och säger nej.

Den kommunikativa förmågan innefattar även en ökande grad av *språklig säkerhet*. Det innebär att man i möjligaste mån behärskar språkets form, det vill säga vokabulär, fraseologi, uttal, prosodi, stavning och grammatik. Syftet med detta är att utveckla komplexiteten och precisionen i elevens språk. Med kunskaper om språkets form kan eleverna utveckla förmågan att uttrycka sig och kommunicera i allt mer avancerade och krävande sammanhang.

Strategier för att underlätta kommunikation

Ibland uppstår situationer där man försöker förmedla ett budskap, men upplever att man inte lyckas nå fram till den som lyssnar. I andra situationer kan det vara svårt att som mottagare förstå ett budskap. Det kan handla om ordval, problem med uttal och prosodi, formuleringsförmåga eller förmåga att anpassa sig till

situation och mottagare. Då behöver man kunna kompensera detta genom till exempel omformuleringar, synonymer, frågor och kroppsspråk. Ett syfte med undervisningen i moderna språk är därför att eleverna ska utveckla och *kunna använda olika strategier*, tillvägagångssätt, så att de övervinner dessa hinder i kommunikationen. Vår digitaliserade värld ger rika möjligheter att kommunicera oberoende av tid och rum och erbjuder olika möjligheter att använda digitala verktyg.

Egna erfarenheter

När man börjar studera språk och språkområden väcker det ofta frågor om de egna livsvillkoren och det egna samhället jämfört med målspråkets. Syftet att *sätta innehållet i relation till egna erfarenheter, livsvillkor och intressen* handlar om att eleverna ska få reflektera över skillnader och likheter mellan egna erfarenheter och förhållanden i och på områden där målspråket används. När undervisningen knyts till elevernas förkunskaper, erfarenheter och behov skapas meningsfulla och funktionella sammanhang. Man brukar tala om elevens förförståelse.

Kulturella och sociala förhållanden

Ett centralt syfte med undervisningen i ämnet moderna språk är att eleverna ska få kunskaper om och *förståelse av olika livsvillkor samt kulturella och sociala förhållanden i områden och sammanhang där språket används*. Sådana kunskaper är en förutsättning för att eleverna ska förstå nyanser, referenser och även underförstådda betydelser i språket, till exempel i möten med människor eller i litteratur och i film.

Genom att eleverna får veta mer om livsvillkor, samhällsfrågor och kulturella företeelser i olika delar av världen där målspråket används, får de möjlighet att reflektera över likheter och skillnader i språkområdena, utan att för den skull direkt värdera dem. På det sättet finns det en central koppling mellan värdegrundsfrågor och undervisningen i ämnet moderna språk.

Att kursplanen använder uttrycket *kulturella och sociala förhållanden i områden och i sammanhang där språket används* i stället för länder, kan ses mot bakgrund av språkens ökande närvaro i allt fler sammanhang, även digitala. Språkområden sammanfaller inte heller alltid med nationsgränser. Språk ska ses i ett socialt perspektiv – det är tillsammans med andra människor det används och lärs.

Söka, värdera och välja källor

Många elever har med sig kunskaper i språk från världen utanför skolan: från familjen, övrig omvärld, erfarenheter och intressen. Mängden information som finns tillgänglig via olika medier är enorm, och möjligheterna att hitta det som är intresseväckande och samtidigt språkligt och kognitivt utmanande är mycket

goda. Om eleverna ska kunna tillägna sig ett språk effektivt, är det viktigt att de får möta språket i sammanhang som är begripliga och intresseväckande för dem. Det är samtidigt viktigt att språket ligger på en nivå som innebär vissa språkliga utmaningar.

Ett syfte med undervisningen i ämnet moderna språk är därför att eleverna får möjlighet att *söka, värdera, välja och tillägna sig innehållet i talat språk och texter från olika källor*. Tanken med detta är att eleverna ska få lära sig att hitta egna vägar till information som intresserar dem och vänja sig vid att ta vara på det språk som finns tillgängligt i omvärlden.

Hjälpmedel för lärande

För att stödja och utveckla elevernas lärande är det centralt att undervisningen ger dem förutsättningar att *använda olika hjälpmedel för lärande, förståelse, skapande och kommunikation*. Genom att eleverna tränar på att använda olika medier och digitala verktyg i språkundervisningen får de tillgång till ett inflöde av levande och dynamiskt språk att bearbeta och tillägna sig. De får då också en kanal för att uttrycka sig på ett kreativt sätt. På så sätt kan elevernas språk utvecklas i ett autentiskt och omedelbart sammanhang.

Intresse för språk och kulturer samt nyttan med språkkunskaper

Litteratur och kunskaper om historia och livsvillkor i olika samhällen och områden kan ge eleverna nycklar till att förstå språket. En viktig uppgift för undervisningen i ämnet moderna språk blir därför att *stimulera elevernas intresse för språk och kulturer*. Kunskaper om omvärlden och kultur i vid bemärkelse inom områden där språket används bidrar tillsammans med kunskaperna i målspråket till att ge eleverna nya perspektiv.

Ett syfte med undervisningen i ämnet moderna språk är också att skapa insikt om *nyttan av språkkunskaper*. Vi lever i en globaliserad och digitaliserad värld, olika språk omger oss i vardagen och används inom i stort sett alla områden: privat, i samhället, i olika medier, i arbetslivet och i studiemiljöer nationellt och internationellt. Flera internationella rapporter pekar på behovet av bättre språkkunskaper inom EU. Det är därför angeläget för skolan att skapa motivation för elever i svensk skola att studera språk.

Kursplanens långsiktiga mål

Kursplanens syftestext avslutas med ett antal långsiktiga mål. Dessa är avgränsade till de delar av syftet som ligger till grund för betygskriterierna. De långsiktiga målen innehåller inte sådant som elevernas socioemotionella utveckling, värderingar, beteenden eller intresse för ämnet. Dessa områden är viktiga när lärarna planerar, genomför och utvärderar sin egen undervisning, men ska inte vara underlag för bedömning och betygssättning.

De långsiktiga målen i ämnet moderna språk är:

- *förståelse av målspråket i tal och skrift,*
- *förmåga att formulera sig och kommunicera på målspråket i tal och skrift,*
- *förmåga att anpassa språket efter olika syften, mottagare och sammanhang, och*
- *förståelse av kulturella och sociala förhållanden i olika sammanhang och områden där språket används.*

Kommentarer till kursplanens centrala innehåll

Det centrala innehållet i kursplanen anger vilket obligatoriskt innehåll som ska behandlas i undervisningen. Det är uppdelat i kunskapsområden som i sin tur består av ett antal innehållspunkter. Dessa ska uppfattas som byggstenar som kan kombineras på olika sätt och väga olika tungt i undervisningen. I planeringen kan de enskilda punkterna i det centrala innehållet kräva olika mycket utrymme i undervisningen, beroende på vad de omfattar och på elevgruppens behov och förutsättningar. Kunskapsområdena bör alltså inte ses som separata arbetsområden för undervisningen, utan de kan kombineras på de sätt som läraren bedömer som mest lämpligt för att uppnå syftet med undervisningen för elevgruppen.

Exempel i innehållet

I det centrala innehållet förekommer vissa exempel. De förtydligar innehållets inriktning, men är inte uttryck för att de bör prioriteras framför andra alternativ. Till exempel anges i mellanstadiet att eleverna ska möta innehållet *Sökning av mycket enkel, tydlig information i anvisade källor av olika slag, till exempel för att hitta klockslag, platser och namn*. Det innebär att studier av informationssökning är en obligatorisk del av undervisningen i ämnet moderna språk. Däremot kan informationssökning lika gärna handla om andra typer av sifferuppgifter eller lätt identifierbar information som om klockslag, platser och namn.

Progression

Den övergripande progressionen i det centrala innehållet motsvarar utvecklingen av den språkliga förmågan hos eleverna. Kursplanen rör sig från korta, enkla samtal samt dialoger och berättelser om sådant som är välbekant för eleverna, mot längre, sammanhängande tal och texter om ämnen som är elevnära men samtidigt aktuella.

Samhällsföreteelser i olika sammanhang och områden där språket används, studeras genom hela grundskolan, och följer samma typ av progression: konkret och näraliggande i de tidigare årskurserna och mer komplexa företeelser i de senare årskurserna.

För en översikt över progressionen i det centrala innehållet i alla sju steg i grundskolan och gymnasial utbildning, se översikten sist i detta material.

Elevens val och språkval

I många stycken är det centrala innehållet likartat eller identiskt för ämnet moderna språk inom ramen för elevens val, och inom ramen för språkval, trots att språkvalet är den större kursen. Kursplanen har dessa likartade skrivningar

eftersom mycket innehåll, till exempel olika texttyper eller strategier, inte har någon angiven svårighetsgrad. Däremot beskriver betygskriterierna med vilken kvalitet eleverna tillämpar det centrala innehållet.

Innehållet i ämnet moderna språk

Det centrala innehållet i ämnet moderna språk, såväl inom ramen för elevens val som inom ramen för språkval, är genomgående indelat i tre delar:

”Kommunikationens innehåll”, ”Lyssna och läsa – reception” och ”Tala, skriva och samtala – produktion och interaktion”. Indelningen har sin grund i den tidigare nämnda gemensamma europeiska referensramen för språk, GERS. I denna syns den kommunikativa språkliga kompetensen hos den som studerar språk i olika språkliga aktiviteter. Av dessa används i kursplanen reception, produktion och interaktion. Var och en av dessa aktiviteter kan förekomma i muntlig och skriftlig form.

Det finns en tydlig tanke bakom ordningsföljden mellan delarna i ämnets centrala innehåll: ”Kommunikationens innehåll” anger vad eleverna läser om, lyssnar till, skriver om samt talar och samtalar om. Det är alltså ett slags generalinstruktion till ”Reception” och ”Produktion och interaktion”.

Reception, det vill säga förmågan att förstå och tolka det man läser eller lyssnar till, är nödvändig för att kunna interagera och själv producera något. Det som eleverna läser och lyssnar till är ofta mer omfattande och har en högre svårighetsgrad än det som de själva producerar eller interagerar kring. Därför ligger innehållet som handlar om reception före det som handlar om produktion och interaktion.

Texten som följer kommenterar det centrala innehållet med utgångspunkt i de tre kunskapsområdena.

Kommunikationens innehåll

I det här kunskapsområdet anges de ämnesområden och sammanhang som eleverna ska få lyssna till, samtala om, skriva om och läsa om. Det kan till exempel vara intressen, personer och händelser. I praktiken kommer kunskapsområdena ”Reception” och ”Produktion och interaktion” att integreras i detta kunskapsområde.

Intressen, personer och platser

Generellt är det betydelsefullt att eleverna kan relatera det som behandlas i undervisningen till sin egen verklighet. Förförståelse i någon form har stor betydelse för hur man tillägnar sig det språkliga inflödet. Därför anger kursplanen att det centrala innehållet här, både i elevens val och i språkval, ska vara *ämnesområden som är välbekanta för eleverna*.

I språkval i mellanstadiet och i elevens val är *vardagliga situationer, intressen, personer och platser* närliggande ämnen som kan behandlas. Det kan handla om det som verkligen finns runt eleverna: familj, kamrater, skolgården. I språkval i högstadiet byggs innehållet på med *aktiviteter och händelser*. Progressionen kan bestå i att även platser och personer som man kommunicerar kring blir mer avlägsna såväl fysiskt som i förhållande till elevernas erfarenheter.

Många elever, inte minst i tonåren, upplever det som angeläget att få samtala om etiska frågor. Därför ska undervisningen i elevens val behandla *åsikter och känslor* och i språkval i högstadiet även *erfarenheter*.

Vardagsliv och levnadssätt

Kunskaper om hur människor lever i områden där målspråket används har stor betydelse för att eleverna ska kunna delta i samtal och i annan kommunikation. I elevens val handlar det om *vardagsliv och levnadssätt i olika sammanhang och områden där språket används*. Områden innebär här såväl elevnära innehåll som geografiska områden och kulturer. I språkval i högstadiet utvidgas innehållet till att omfatta även *sociala relationer*.

Begreppet kultur har en mycket vid betydelse i kursplanen. Det gäller alltså inte bara att eleverna behöver kunskaper om kultur i traditionell bemärkelse som litteratur eller konst. Kursplanens användning av kulturbegreppet innefattar också kultur där språket används. Det handlar om att kunna se och förstå mönster, men samtidigt undvika kollektiva stereotyper. För att kunna göra detta kan eleverna behöva stöd för att uppmärksamma och bli medvetna om kommunikationsmönster i sina egna vardagliga sammanhang. I språkval i högstadiet ska därför eleven även beredas möjlighet att sätta sina kunskaper om olika förhållanden i relation till *egna erfarenheter och kunskaper*.

Lyssna och läsa – reception

Det här kunskapsområdet handlar om hur man förstår och tolkar det man läser eller lyssnar till. I kursplanen för ämnet moderna språk används begreppet text på ett traditionellt och avgränsat sätt för att beteckna något som är skrivet för att läsas på papper eller digitalt. Kursplanen skiljer därför på talat språk och texter. Denna användning av textbegreppet motiveras av att beskrivningarna på så sätt blir tydligare.

Talat språk och texter

Både i elevens val och i språkval lyfts *tydligt talat språk och texter som är instruerande, beskrivande och kontaktskapande, från olika medier* fram som centralt innehåll. Kontaktskapande kan exempelvis innebära förfrågningar, chatt eller andra former av samtal eller informationsutbyten som sker mellan människor, direkt eller via digitala medier. Att materialet som används i undervisningen hämtas från olika medier, såväl digitala som andra, är viktigt för

variationens och omfattningens skull. Målspråk som är tydligt talat kan till exempel även framföras av personer som inte har målspråket som förstaspråk.

Dialoger och samtal

Den muntliga receptionen, det vill säga hörförståelsen, sker i form av *dialoger och samtal*. Progressionen består i att det som eleverna lyssnar till blir allt mer varierat. Dessutom introduceras efter hand inslag som blir mer krävande att lyssna till. Språket i *intervjuer* som tillkommer i språkval i högstadiet kan till exempel präglas av både varierande tempo och varierande uttal.

Sakprosa och skönlitteratur

Med genre menas en typ av framställning som kännetecknas av en viss uppsättning stildrag eller innehållsliga faktorer och som ofta har en speciell användning. Affärsbrev, matrecept, bloggar, poddar, romantiska komedier och tecknade serier är några exempel på genrer. Kursplanen i ämnet moderna språk betonar, utan att begreppet genre nämns, betydelsen av att eleverna får möta olika typer av framställningar.

Såväl sakprosa som skönlitterära texter ingår i det centrala innehållet i ämnet moderna språk. Både i elevens val och i språkval ska eleverna få möta sakprosa dels i *texter som är instruerande (och) beskrivande*, dels som *information*. Exempelen i kursplanen är valda för att betona vikten av att eleverna uppmuntras till att se omvärlden som en resurs och en möjlighet i sin språkutveckling.

De skönlitterära texterna och inslagen finns både i elevens val och i språkval i högstadiet i form av *berättelser och annan fiktion, även i talad eller dramatiserad form*. Det vill säga undervisningen ska behandla fiktion som finns både i bokform och i form av till exempel film. Det centrala här är att eleverna ges ordentligt utrymme att bredda sin repertoar. *Sånger* kan utgöra en naturlig anknytning till elevernas intressen.

Strategier

Begreppet ”strategi” förekommer ofta i kursplanen. Strategi är ett samlingsbegrepp för olika metoder eller handlingssätt vid kommunikation och i elevernas lärande. Strategier kan vara medvetna eller delvis omedvetna, de kan vara planerade eller spontana. De kan också vara mer eller mindre effektiva. Att använda olika hjälpmedel som till exempel lexikon och digitala verktyg är en typ av strategi.

Alla människor behöver och använder strategier för att förstå, göra sig förstådda, kommunicera och lära. Inte minst nybörjare i språk behöver under en lång tid kompenserande strategier när språkkunskaperna inte riktigt räcker till. Efter hand som språkfärdigheten ökar minskar behovet av rent kompensatoriska strategier, men man fortsätter att använda kommunikativa strategier.

Eleverna behöver bli medvetna om vilka strategier som står till buds. De behöver också hjälp att hitta effektiva strategier både för att kommunicera och för att utveckla sina språkkunskaper. Genom undervisningen kan eleverna få stöd i att

öka sin medvetenhet om verkningsfulla strategier, så att de kan välja att handla på sätt som är anpassade till situation och syfte och som ger goda resultat.

Strategier för att uppfatta betydelsebärande ord och sammanhang

Strategier för att lättare förstå talat språk och texter går ut på att man använder sin förförståelse för att göra så goda gissningar eller uppskattningar som möjligt av det man inte förstår. Eleverna ska alltså ges möjlighet att utveckla sin ”guessing competence”, det vill säga sin förmåga att dra så logiska slutsatser som möjligt om innehållet i ofullständiga eller otydliga budskap. Konkret kan detta handla om att *gissa och dra slutsatser med hjälp av sammanhanget*, vilket är den strategi som exemplifieras för att uppfatta betydelsebärande ord i talat språk i språkval i mellanstadiet.

I elevens val uttrycks detta som strategier för att uppfatta betydelsebärande ord och dra slutsatser om innehållet, medan innehållet i språkval i högstadiet är mer utvidgat och formulerat som strategier för att uppfatta betydelsebärande ord och sammanhang samt för att anpassa lyssnande och läsning till framställningens form och innehåll. Det kan till exempel betyda att man har strategier för sitt lyssnande när man står på en perrong och försöker uppfatta tågtider, eller när man försöker tolka om en person är glad eller arg.

Genom sådana processer, som ofta sker gradvis, kan luckor i budskapet fyllas ut genom slutledning för att man ska få en mer utförlig bild av budskapets betydelse och beståndsdelar. De luckor som fylls ut genom slutledning kan böttna i språkliga begränsningar eller i besvärliga villkor som störande bakgrundsljud eller dålig mobiltäckning. Framgångsrika strategier är alltid helt situationsbetingade. Det vill säga de används bara i den utsträckning som krävs för att förstå det aktuella budskapet.

Att söka, värdera och välja texter från olika medier

Omvärlden är en i det närmaste outtömlig källa för autentiskt språk. Det finns en bredd i utbudet av information som tillgodoser de flesta intressen. Det gör att det finns stora möjligheter för eleverna att arbeta med texter och talat språk från olika medier.

I språkval i mellanstadiet handlar det om *sökning av mycket enkel, tydlig information i anvisade källor av olika slag*. Här handlar det alltså om mycket grundläggande informationssökning i texter som läraren redan valt. Vidare ska undervisningen i elevens val behandla hur man gör för att *orientera sig i anvisade muntliga och skriftliga källor av olika slag* medan eleverna i språkval i högstadiet ska arbeta med *sökning av enkel information i ett avgränsat urval av muntliga och skriftliga källor av olika slag*. Undervisningen ska alltså ge eleverna möjlighet att utveckla sin förmåga att söka, förstå och ta ställning till ett innehåll av ökande bredd och komplexitet. Urvalet av information ska eleverna så småningom, på ett allt mer ändamålsenligt sätt, använda *i egen produktion och interaktion*.

Språkets form och struktur

I allsidig kommunikativ förmåga, som är ett syfte med undervisningen i ämnet moderna språk, ingår även kunskaper om språkets form och struktur. Eleverna tillgodogör sig studier av språkliga strukturer bättre när de upplever att strukturen fyller ett omedelbart behov och har ett tydligt syfte i kommunikationen. Detta är innebörden i den funktionella och kommunikativa språksynen och därför anger kursplanen att eleverna, både i elevens val och i språkval, ska studera *språkliga företeelser (...) i det språk eleverna möter*. Detta språk kan finnas i texter eller i talat språk som eleverna själva väljer, och kan till exempel vara litteratur, sångtexter eller nyhetsartiklar.

Eftersom de språkliga företeelserna varierar tar det centrala innehållet upp några centrala företeelser, men det kan även röra sig om andra företeelser beroende på språk och sammanhang. Det innebär att det både i elevens val och i språkval är uttal, grammatiska strukturer och stavning som ska behandlas. I språkval i mellanstadiet ska betoningen ligga på *uttal samt sambandet mellan skrift och uttal*.

Kursplanen anger alltså inget detaljerat obligatoriskt innehåll och ingen obligatorisk ordningsföljd för vilka grammatiska företeelser eleverna ska få undervisning i och om. Detta kommer sig av att kursplanen utgår från att kommunikationen är primär. Språkliga element som grammatiska strukturer och stavning ska därför tas in i undervisningen först när de fyller ett funktionellt syfte för att förtydliga och berika kommunikationen.

Anpassning efter syfte och mottagare

En viktig del av den språkliga medvetenheten är förmågan att se och reflektera över hur språket faktiskt används i autentiskt material, och utifrån detta utveckla sitt eget språk. I språkval i mellanstadiet handlar det om *hur ord och vardagsfraser används i olika situationer*. I elevens val finns innehållet *hur ord, fasta språkliga uttryck och vardagsfraser används i talat språk och texter i olika situationer*. I språkval i högstadiet gäller det *formuleringar (...) för att inleda och avsluta olika typer av framställningar och samtal*. Eleverna får på detta sätt möjlighet att iaktta och reflektera över hur språket kan anpassas efter mottagare och syfte. Förmågan att anpassa sitt språk till olika situationer är, som tidigare påpekats, central för att man ska kunna kommunicera framgångsrikt i både formella och informella sammanhang.

Tala, skriva och samtala – produktion och interaktion

I det här kunskapsområdet uttrycks, med några små modifieringar, samma genrer som under ”Lyssna och läsa – reception”. Tanken är att eleverna även ska få tillfälle att skapa olika typer av framställningar i sin produktion och interaktion, och att de med stigande språklig förmåga ska få arbeta mer medvetet med specifika stildrag i muntliga och skriftliga framställningar.

Undervisningen ska sammantaget i de olika årskurserna behandla texttyperna *presentationer, instruktioner, meddelanden, berättelser och beskrivningar i tal och skrift*. I språkval i högstadiet ska eleverna ges möjlighet att arbeta med dessa texttyper i *sammanhängande* tal och skrift. Det är en kvalitet som inte tas upp i elevens val, eftersom den språkliga förmågan ännu inte nått så långt där.

Det som är *enkla dialoger* i språkval i mellanstadiet övergår i *samtal och skrivande för kontakt och kommunikation* i såväl elevens val som i språkval i högstadiet. Förmågan att förstå och uttrycka sig i kommunikativa situationer ska alltså utvecklas redan från början inom ramen för den funktionella och kommunikativa språksynen.

Strategier vid produktion och interaktion

När den språkliga förmågan inte räcker till behöver eleverna anpassa sitt språk till uppgiften och/eller mottagaren. De strategier som är ett centralt innehåll i kunskapsområdet som rör produktion, går ut på att eleverna ska kunna förtydliga eller stärka budskapet i den egna kommunikationen. *Omformuleringar* nämns för elevens val och för språkval i högstadiet. Strategier vid interaktion innefattar både receptiva och produktiva strategier. I ett samtal, i en diskussion eller i ett chattforum kan deltagarna göra på olika sätt för att stärka samarbetet och se till att samtalet utvecklas i rätt riktning. Att kunna välja rätt strategi för rätt tillfälle kan bidra till ömsesidig förståelse och ett fokuserat angreppssätt. Eftersom samtalssituationen är så grundläggande för kommunikationen även på nybörjarnivå, finns strategier för interaktion som innehåll redan från början i ämnet. Både muntlig och skriftlig interaktion blir allt mer vanlig via digitala medier och plattformar och samtal här kan pågå i såväl muntlig som skriftlig form.

Förmågan att använda interaktiva strategier hänger intimt samman med att vilja och våga förstå och uttrycka sig. Att redan från början skapa en tillåtande och stödjande atmosfär i klassrummet gör att eleverna vågar gissa och att de vågar använda det ännu begränsade språk de har tillgång till.

I språkval i mellanstadiet finns *strategier för att underlätta samtal, till exempel gester och frågor*. Detta handlar om att få ett enklare samtal att inte stanna upp, och att även icke-verbal kommunikation som gester är ett verktyg för att hålla igång samtalet. I elevens val ska undervisningen behandla *strategier för att underlätta samtal* och här tillkommer *omformuleringar* som exempel. I språkval i högstadiet tillkommer formuleringen *bidra till och underlätta samtal*. Här betonas alltså ett mer aktivt och drivande förhållningssätt i samtalet. Ett sätt att bidra till att samtalet utvecklas kan vara att ställa uppföljande frågor, be om förtydliganden eller stödja samtalspartnern genom att med korta, enkla fraser förmedla att man förstår.

Interaktion sker ofta muntligt, ansikte mot ansikte, även via digitala medier, och kan även innefatta ogillande eller bekräftande språkljud och tonfall som uttrycker ironi eller gillande. Gester kan användas i förstärkande eller frågande syfte.

Medvetenhet om att gester och annat kroppsspråk har innebörder som kan skilja sig mycket åt mellan olika språkområden, och att kunna tolka och använda sådana sociokulturella inslag rätt, är ofta avgörande för framgångsrik kommunikation.

Språkliga företeelser

Eftersom det finns en viss betoning på muntliga färdigheter i mellanstadiet i språkval, ska fokus för språkliga företeelser ligga på *uttal*. Med uttal menas här även intonation.

Utgångspunkten för arbetet med språkets formsystem är inte någon grammatisk steg i kursplanen. Det som betonas är i stället vad eleverna ska kunna göra med språket: ställa frågor, berätta om sådant som engagerar dem, förstå nyhetssändningar och så vidare. Därför anges inte någon fast ordning i vilken eleverna ska studera olika grammatiska moment.

Så långt det är möjligt ska undervisningen uppmärksamma sådana formelement som är nödvändiga för att få kommunikationen att fungera. Eleverna har sinsemellan olika behov av arbete med språkets formelement. Det kan bland annat bero på vilket modersmål de har och på vilket sätt de tillägnar sig språket. I praktiken innebär detta att olika elever behöver stärka olika formella språkliga kvaliteter, inte minst för att kunna anpassa språket till situation, syfte och mottagare. Av den anledningen ska det innehåll som omfattas i punkten om språkliga företeelser tas upp i den omfattning och i det djup som krävs för att språket ska bli ett verktyg för att eleven ska kunna uttrycka innehållet i kommunikationen.

Att bearbeta egna framställningar

Kursplanen lyfter fram en processinriktad syn på elevernas utveckling av muntliga och skriftliga framställningar. Som nybörjare har eleverna fokus på att iaktta och reflektera över hur språket faktiskt används och utifrån detta även arbeta med att förbättra det egna språket. Ett medvetet processinriktat arbete bedöms fungera i högstadiet. Därför finns innehållet *bearbetning av egna muntliga och skriftliga framställningar (...)*.

Kommentarer till kursplanens betygskriterier

Betygskriteriernas uppgift är att fungera som måttstock för bedömning av elevens kunskaper. Betygskriterierna behöver läsas och tolkas i relation till syftet, det centrala innehållet och den undervisning som har bedrivits.

Läraren använder betygskriterierna för att bedöma elevens kunskapsutveckling inom ämnet. Det kan vara omdömen inom ramen för den individuella utvecklingsplanen, för att avgöra om eleven behöver ges stöd i form av extra anpassningar inom ramen för undervisningen eller särskilt stöd. Ett annat skäl kan vara att säkerställa att eleverna får tillräckliga utmaningar för att nå så långt som möjligt enligt utbildningens mål. Att ge ett omdöme innebär att läraren värderar de kunskaper eleven hittills har inhämtat i ämnet, utifrån vad undervisningen har gett eleven förutsättningar att utveckla i förhållande till betygskriterierna. I de årskurser betyg sätts använder läraren betygskriterierna som ett verktyg för att bedöma elevens kunskaper vid betygssättningen.

Betygskriterier

Betygskriterier används för betygssättning i vissa årskurser. Läraren fäster vid betygssättningen mer vikt vid sådana kunskaper som betonas i syftet eller som kan kopplas till många eller omfångsrika punkter i det centrala innehållet. Läraren fäster också mer vikt vid sådant som har fokuserats i undervisningen och där eleverna fått möjlighet att särskilt fördjupa sina kunskaper. Det innehållsliga sammanhanget är viktigt då de val läraren gör i undervisningen har betydelse för vad som blir möjligt för eleverna att lära sig och därmed vad som blir relevant att bedöma. Detta är skälet till att betygskriterierna måste läsas och tolkas i relation till syftet, det centrala innehållet och den undervisning som har bedrivits.

Betygskriterierna i årskurs 6 och 9 liknar i stor utsträckning varandra. Men när läraren tolkar betygskriterierna i relation till kursplanen och undervisningen blir det dock uppenbart att progressionen bärs av det centrala innehållet som skiljer sig åt mellan olika stadier, och att det konkreta undervisningsinnehållet blir mer komplext i högstadiet.

För att betygskriterierna ska fungera som ett användbart verktyg för en sammantagen bedömning vid betygssättning är de formulerade på ett övergripande sätt. På så vis ger de läraren möjligheter att göra en allsidig bedömning utifrån ett brett och varierat underlag som lämnat utrymme för eleven att visa sina kunskaper på olika sätt. Under terminen görs också avstämningar i förhållande till betygskriterierna för att sammanfatta och dokumentera det kunnande eleverna har visat. Sådana avstämningar är ett sätt för läraren att säkerställa att det finns ett brett och varierat underlag vid tiden för betygssättning.

Lärarens uppgift är att sätta det betyg som sammantaget motsvarar elevens kunskaper genom att hitta den bästa överensstämmelsen mellan betygsunderlaget och betygskriterierna. En sammantagen bedömning handlar om att läraren analyserar både hur elevens kunskaper förhåller sig till betygskriteriernas delar och vilket betyg som helheten indikerar. För att få en bild av den sammantagna nivån på elevens kunskaper är tyngdpunkterna i ämnet vägledande. Läs mer om sammantagen bedömning vid betygssättning i Kommentarer till Skolverkets allmänna råd om betyg och prövning.

Betygskriterierna i ämnet moderna språk

Betygskriterierna är indelade i fyra stycken:

- Det första stycket utgår från det första långsiktiga målet och handlar om läs- och hörförståelse.
- Det andra stycket utgår från det andra och det tredje långsiktiga målet och handlar om muntlig och skriftlig framställning.
- Det tredje stycket utgår från det andra och det tredje långsiktiga målet och handlar om interaktion.
- Det fjärde stycket utgår från det fjärde målet och handlar om förståelse av kulturella och sociala förhållanden där språket används.

I moderna språk kan ett visst värdeord förekomma på olika betygssteg i olika årskurser och i gymnasieutbildningens kurser. Till exempel är *i någon mån anpassat* en del av betygskriterierna för betyget A i moderna språk inom ramen för språkval i årskurs 9, betyget C i kursen moderna språk 3 i gymnasieutbildning och betyget E i kurs 4. Orsaken till att ett värdeord inte är reserverat för ett betygssteg i alla årskurser, som i många andra ämnen, har att göra med att ämnets progression delvis uttrycks med hjälp av betygskriterierna.

I vissa stycken av betygskriterierna används flera värdeord i följd, till exempel [*Eleven formulerar sig*] *i någon mån varierat, relativt tydligt och relativt sammanhängande*. Sådana värdeord utgör tillsammans en helhet.

I betygskriterierna är värdeorden genomgående fetmarkerade. För enkelhets skull är även ordet *och* fetmarkerat vid uppräknings av värdeord förutom i formuleringarna om anpassning av språket till syfte, mottagare och situation.

Betygskriterierna i engelska, moderna språk och teckenspråk för hörande är samordnade inbördes och mellan grundskolans och gymnasieutbildningens skolformer. (Se avsnittet ovan ”Om moderna språk och den gemensamma europeiska referensramen för språk”) Därför finns i dessa kommentarer även vissa jämförelser med gymnasieutbildningens kurser i moderna språk. Syftet är att detta ska sätta värdeorden i ett större sammanhang.

Förstå talat språk och texter

Betygskriteriernas första stycke är avsett att rikta lärarens bedömningsfokus mot elevens receptiva förmåga, det vill säga förståelse av målspråket i tal och skrift. Orden *lyssnar* och *läser* är avsedda att tydliggöra utgångspunkten för bedömning av receptiv förmåga i moderna språk.

Uttrycket *förstå och tolka*, som finns i betygskriterierna i språkval i årskurs 9, ger ett stort utrymme att bedöma elevens förståelse på mycket olika sätt.

Formuleringen uttrycker att förståelse av språket dels handlar om att förstå den bokstavliga betydelsen, dels om att tolka innebörden. *Förstå och tolka* är tänkt att uppfattas som en helhet vilket innebär att de flesta sammanhang som syftar till att bedöma elevens förståelse är avsedda att innehålla båda dimensionerna. För nybörjare i språket torde betoningen naturligt ligga på förståelse av den bokstavliga betydelsen. I elevens val och i årskurs 6 används därför endast *förstå*. I takt med att eleven vidgar sin språkliga repertoar ökar behoven av att tolka innebörder i språket.

De värdeord som beskriver hur god elevens förståelse är uttrycker både kvantitet och kvalitet. Detta beskrivs med värdeord som *vanliga, enkla ord och enkla fraser, det mest väsentliga* (av innehållet), *huvudsakligt innehåll, helheten, tydliga detaljer* eller *väsentliga detaljer*. Vid bedömningen kan läraren vara betjänt av att själv identifiera vad som utgör exempelvis tydliga detaljer och vad som är väsentliga detaljer i det talade språk och de texter som eleven har försökt att förstå.

Det första stycket i betygskriterierna för årskurs 9 avslutas med en formulering som handlar om hur verkningsfullt eleven kan integrera material som eleven har läst och hört på målspråket i sin egen produktion och interaktion. I betygskriterierna kallas sådant material även *källor*. Det framgår också att eleven ska välja vilket innehåll från källorna som eleven vill inkludera. Progressionen går från enkel information i *anvisade* källor i elevens val till enkel information från *ett avgränsat urval* av källor i språkval. I moderna språk i grundskolan görs bedömningen alltså med utgångspunkt i ett anpassat antal källor.

Muntliga och skriftliga framställningar

De andra och tredje styckena i betygskriterierna beskriver elevens förmåga att kommunicera och anpassa språket i tal och skrift.

I det andra stycket riktas uppmärksamheten mot kommunikationens produktiva delar. Dessa kallas i betygskriterierna för *framställningar*. En muntlig eller skriftlig framställning kännetecknas av att eleven formulerar sig till en eller flera personer och att det finns eller har funnits möjlighet för eleven att tänka igenom språk och innehåll. Uttrycket *formulerar sig* är avsett att i någon mån förstärka intrycket av just möjligheten att tänka efter. Muntliga framställningar förekommer både som en del av samtal och i form av anföranden.

I stycket framgår att såväl muntliga som skriftliga framställningar ska ingå i underlaget vid betygssättning. I stycket anges också att både de muntliga och skriftliga framställningarna ska vara *av olika slag*. De olika slagen framgår av det centrala innehållet. *Olika slag* kan även handla om hur framställningarna har tillkommit, till exempel i vilken mån eleven haft möjlighet att förbereda sig och om framställningarna producerats vid ett enstaka tillfälle eller om de har genomgått bearbetning.

I betygsriteriernas andra och tredje stycken används kombinationer av flera värdeord. Det beror på att de olika värdeorden beskriver olika kvaliteter av förmågan att använda språket i tal och skrift. Dessa kvaliteter är väl etablerade och används av ett stort antal språkinstitutioner och länder i världen. Värdeorden avser i sin tur att synliggöra de olika kvaliteterna.

Nedan följer en översikt av vilka kvaliteter det andra stycket omfattar och vilka värdeord som används.

Framställningar: språkets omfång och bredd

Värdeorden *mycket enkelt, enkelt, i någon mån varierat*, (i gymnasieutbildning moderna språk 3–7 även *med viss variation* och *varierat*) avser att rikta uppmärksamheten mot framställningarnas sammantagna omfång och bredd. Med detta avses elevens val av ord och uttryck, grammatiska strukturer och meningsbyggnad samt framställningarnas innehållsliga djup och bredd. På samma sätt som i betygsriterierna för övrigt, behöver värdeorden tolkas i relation till ämnesplanens syfte, centrala innehåll och till den undervisning som bedrivits.

Framställningar: språkets precision

Värdeorden *i huvudsak begripligt, begripligt, relativt tydligt*, (i gymnasieutbildning moderna språk 3–7 även *tydligt, nyanserat* och *med god precision*) uttrycker hur tydligt och klart eleven kan förmedla något till andra och står i relation till uppgifternas svårighetsgrad. I bedömningen kan läraren beakta i vilken grad det innehållsliga sammanhanget och elevens val av ord, uttryck och strukturer bidrar till tydlighet. Läraren kan även väga in hur oklarheter och fel påverkar framställningarna och hur uttalet påverkar möjligheten att följa och ta till sig innehållet. Språklig korrekthet nämns dock inte uttryckligen. Detta har att göra med att det centrala i bedömningen är att synliggöra vad eleven kan snarare än vad eleven inte kan. Avsikten är att undvika en bedömning som handlar om hur många fel eleven får göra för ett visst betyg. Samma värdeord finns även i stycket om interaktion, se nedan.

Framställningar: textbindning och struktur

I stycket om framställningar ryms även en bedömning av i vilken grad eleven kan formulera sig sammanhängande. Detta uttrycks med hjälp av värdeorden *med enstaka (vanliga) ord och fraser, med fraser och meningar, till viss del sammanhängande, relativt sammanhängande*, (i gymnasieutbildning moderna språk 3–7 även *sammanhängande*). I bedömningen kan läraren i årskurs 9 beakta

hur väl eleven knyter samman satser och meningar med textbindningar av olika slag, till exempel med pronomen eller konjunktioner.

Interaktion

I det tredje stycket beskrivs de kvaliteter som är särskilt relevanta vid bedömning av kommunikationens interaktiva delar.

Interaktion kännetecknas av att en elev växlar mellan produktion och reception i samspel med en eller flera andra personer. Eleven behöver också vara beredd på att ta emot och bemöta reaktioner på det som eleven själv uttryckt. I betygskriterierna används formuleringen *uttrycker sig* som i någon mån är avsedd att spegla den relativa grad av spontanitet som detta innebär.

I stycket används kombinationer av flera värdeord. För en motivering, se avsnittet Muntliga och skriftliga framställningar. Nedan följer en översikt av vilka kvaliteter det tredje stycket omfattar och vilka värdeord som används.

Interaktion: språkets precision

Värdeorden *i huvudsak begripligt, begripligt, relativt tydligt* (i gymnasieutbildning moderna språk 3–7 även *tydligt*) inom interaktion beskriver i vilken utsträckning eleven, enligt lärarens bedömning, kan göra sig förstådd. I betygskriterierna för betyget C i årskurs 9 elevens val framgår att i interaktion behöver eleven kunna uttrycka sig *enkelt och begripligt med ord, fraser och meningar*, medan det i framställningar handlar om att eleven kan uttrycka sig *enkelt och relativt tydligt med fraser och meningar*. Det innebär att elevens interaktion behöver vara begriplig men framställningar dessutom relativt tydliga. Det innebär också att delar av den begripliga interaktionen kan bestå av enstaka ord. Framställningar måste däremot alltid vara uppbyggda av mer än enstaka ord. Att på detta sätt ha ett annat värdeord inom interaktion beror på att interaktion kräver ett större mått av improvisation än framställningar, och att enstaka ord ibland är en naturlig del i exempelvis i ett samtal eller en chatt.

Interaktion: anpassning

Det tredje stycket rymmer för det högsta betyget i språkval årskurs 9 även en bedömning av elevens förmåga att anpassa språket till olika syften, mottagare och situationer. Värdeordet är *i någon mån anpassat* (och följs i gymnasieutbildning moderna språk 3–7 av *med viss anpassning, med anpassning och med effektiv anpassning*). Anpassning till olika syften, mottagare och situationer finns som en punkt i de långsiktiga målen och ska alltså vara en del av bedömningen av interaktion från denna nivå. I bedömningen kan läraren beakta till exempel tilltal, ordval eller hur frågor eller annan respons påverkar interaktionerna.

Interaktion: strategier

Stycket avslutas med en formulering som riktar lärarens bedömningsfokus mot i vilken grad interaktionerna underlättas och förbättras av elevens strategier. De värdeord som används är *i någon mån* och *i viss utsträckning*. För betyget A gäller användning av interaktiva strategier utan värdeord. Exempel på interaktiva

strategier finns i det centrala innehållets kunskapsområde ”Produktion och interaktion”.

Förhållanden i olika sammanhang och områden där språket används

Även *förståelse av kulturella och sociala förhållanden* är en central del av elevens kunskaper i ämnet och ingår därför i betygskriteriernas sista stycke. Ordet *förhållanden* syftar på innehållet i den sista punkten i kommunikationens innehåll.

I moderna språk på grundskolenivå anges att eleven ska kommentera på målspråket (medan eleven i gymnasieutbildning kurser i moderna språk 3–7 ska diskutera på målspråket.) Avsikten med att på så sätt begränsa uttrycken för förståelse är att undvika intrycket av att det främst handlar om att redovisa fakta. De värdeord som används är *på ett mycket enkelt sätt, på ett enkelt sätt och översiktligt*. (I gymnasieutbildning kurser moderna språk 3–7 även *utvecklat, utförligt, välutvecklat och nyanserat*). Dessa värdeord är valda för att spegla den begränsning för eleven som uttrycket på målspråket innebär. Bedömningen kan grundas på muntliga eller skriftliga underlag.

Översikt över centralt innehåll i gymnasieutbildningens kurs 1–7

Tabell 1. Kommunikationens innehåll

Moderna språk 1	Moderna språk 2	Moderna språk 3	Moderna språk 4	Moderna språk Engelska 5	Moderna språk Engelska 6	Moderna språk Engelska 7
<ul style="list-style-type: none"> - Ämnesområden som är välbekanta för eleverna. - Vardagliga situationer, intressen, personer och platser. - Åsikter och känslor. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ämnesområden som är välbekanta för eleverna. - Vardagliga situationer, intressen, personer, platser, aktiviteter och händelser. - Åsikter, känslor och erfarenheter. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ämnesområden som är bekanta för eleverna. - Vardagliga situationer, intressen, personer, platser, aktiviteter och aktuella händelser. - Åsikter, känslor och erfarenheter. 	<ul style="list-style-type: none"> - Aktuella och för eleverna bekanta ämnesområden. - Vardagliga situationer, intressen, aktiviteter och händelseförlopp. - Åsikter, känslor, erfarenheter och framtidsplaner samt relationer och etiska frågor. 	<ul style="list-style-type: none"> - Aktuella och bekanta ämnesområden, även med anknytning till samhälls- och arbetsliv och till elevernas utbildning. - Händelser och händelseförlopp. - Åsikter, tankar och erfarenheter samt relationer och etiska frågor. 	<ul style="list-style-type: none"> - Konkreta och abstrakta ämnesområden med anknytning till samhälls- och arbetsliv samt elevernas utbildning. - Åsikter, idéer och erfarenheter samt etiska och existentiella frågor. 	<ul style="list-style-type: none"> - Teoretiska och komplexa ämnesområden, även av viss vetenskaplig karaktär, med anknytning till elevernas utbildning och valt fördjupningsområde samt till samhälls- och arbetsliv. - Åsikter, idéer och erfarenheter.
				<ul style="list-style-type: none"> - Innehåll och form i olika typer av fiktion. 	<ul style="list-style-type: none"> - Teman, form och innehåll i film och skönlitteratur. Författarskap i relation till litterär epok. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kulturytringar i samtiden och historien.
<ul style="list-style-type: none"> - Vardagsliv och levnadssätt i olika sammanhang och områden där språket används. 	<ul style="list-style-type: none"> - Vardagsliv, levnadssätt och sociala relationer i olika sammanhang och områden där språket används, även i jämförelse med egna erfarenheter och kunskaper. Målspråkets utbredning i världen. 	<ul style="list-style-type: none"> - Levnadssätt, sociala relationer och kulturella företeelser i olika sammanhang och områden där språket används, även i jämförelse med egna erfarenheter och kunskaper. 	<ul style="list-style-type: none"> - Levnadsvillkor, traditioner, sociala relationer och kulturella företeelser i olika sammanhang och områden där språket används, även i jämförelse med egna erfarenheter och kunskaper. 	<ul style="list-style-type: none"> - Aktuella händelser, sociala och kulturella företeelser och förhållanden samt värderingar i olika sammanhang och områden där språket/engelska används, även i jämförelse med egna erfarenheter och kunskaper. - Målspråkets/engelska språkets ställning i världen. 	<ul style="list-style-type: none"> - Samhällsfrågor, sociala, kulturella, politiska och historiska förhållanden samt värderingar i olika sammanhang och områden där språket/engelska används, även i jämförelse med egna erfarenheter och kunskaper. 	<ul style="list-style-type: none"> - Samhällsfrågor, sociala, kulturella, politiska och historiska förhållanden samt aktuella etiska och existentiella frågor i olika sammanhang och områden där språket/engelska används, även i jämförelse med egna erfarenheter och kunskaper.

Tabell 2. Reception

Moderna språk 1	Moderna språk 2	Moderna språk 3	Moderna språk 4	Moderna språk Engelska 5	Moderna språk Engelska 6	Moderna språk Engelska 7
- Tydligt talat språk och enkla texter som är instruerande, beskrivande och kontaktskapande, från olika medier, även i kombination med illustrationer.	- Tydligt talat språk och enkla texter som är instruerande, beskrivande och kontaktskapande från olika medier.	- Tydligt talat språk, även med inslag av regional variation, och texter, från olika medier.	- Talat språk, även med inslag av regional och sociolektal variation, och texter, från olika medier.	- Talat språk/talad engelska i varierande tempo, även med inslag av sociolektal och dialektal variation, och texter, från olika medier.	- Talat språk/talad engelska, även i relativt snabbt tempo och med inslag av sociolektal och dialektal variation. - Texter, även komplexa och formella, från olika medier.	- Talat språk/talad engelska, även i snabbt tempo och med inslag av sociolektal och dialektal variation. - Texter, även komplexa och formella, från olika medier.
- Dialoger och samtal.	- Dialoger, samtal och intervjuer.	- Talat språk och texter som är instruerande, informerande, beskrivande, berättande, diskuterande och kontaktskapande – varje slag för sig eller i olika kombinationer. Till exempel dialoger, samtal, intervjuer och enkla nyheter.	- Talat språk och texter som är instruerande, informerande, beskrivande, berättande, diskuterande, argumenterande och kontaktskapande – varje slag för sig eller i olika kombinationer. Till exempel samtal, intervjuer, nyheter, reportage och tidningsartiklar.	- Talat språk/talad engelska och texter som är berättande, förklarande, diskuterande, argumenterande och rapporterande – varje slag för sig eller i olika kombinationer. Till exempel intervjuer, reportage, manualer och enklare populärvetenskapliga texter.	- Talat språk/talad engelska och texter som är berättande, diskuterande, argumenterande, rapporterande och redogörande – varje slag för sig eller i olika kombinationer. Till exempel föredrag, debatter, formella brev och populärvetenskapliga texter.	- Talat språk/talad engelska och texter som är berättande, diskuterande, argumenterande, redogörande och utredande – varje slag för sig eller i olika kombinationer. Till exempel debatter, föreläsningar, avtalstexter och texter som används inom högre studier.
- Berättelser och annan fiktion, även i talad eller dramatiserad form, samt sånger.	- Berättelser och annan fiktion, även i talad eller dramatiserad form. - Sånger och dikter.	- Berättelser och annan fiktion, även i talad eller dramatiserad form. - Sånger och dikter.	- Skönlitteratur och annan fiktion, även i talad och filmatiserad form. - Sånger och dikter.	- Skönlitteratur och annan fiktion. - Sånger och dikter.	- Skönlitteratur, även dikter och dramatik, såväl samtida som utdrag ur äldre verk.	- Samtida och äldre skönlitteratur inom olika genrer, till exempel dramatik.
- Muntliga och skriftliga meddelanden samt information, till exempel på skyltar och i reklam.	- Muntliga och skriftliga meddelanden samt information, till exempel reklam, tidtabeller och notiser.					

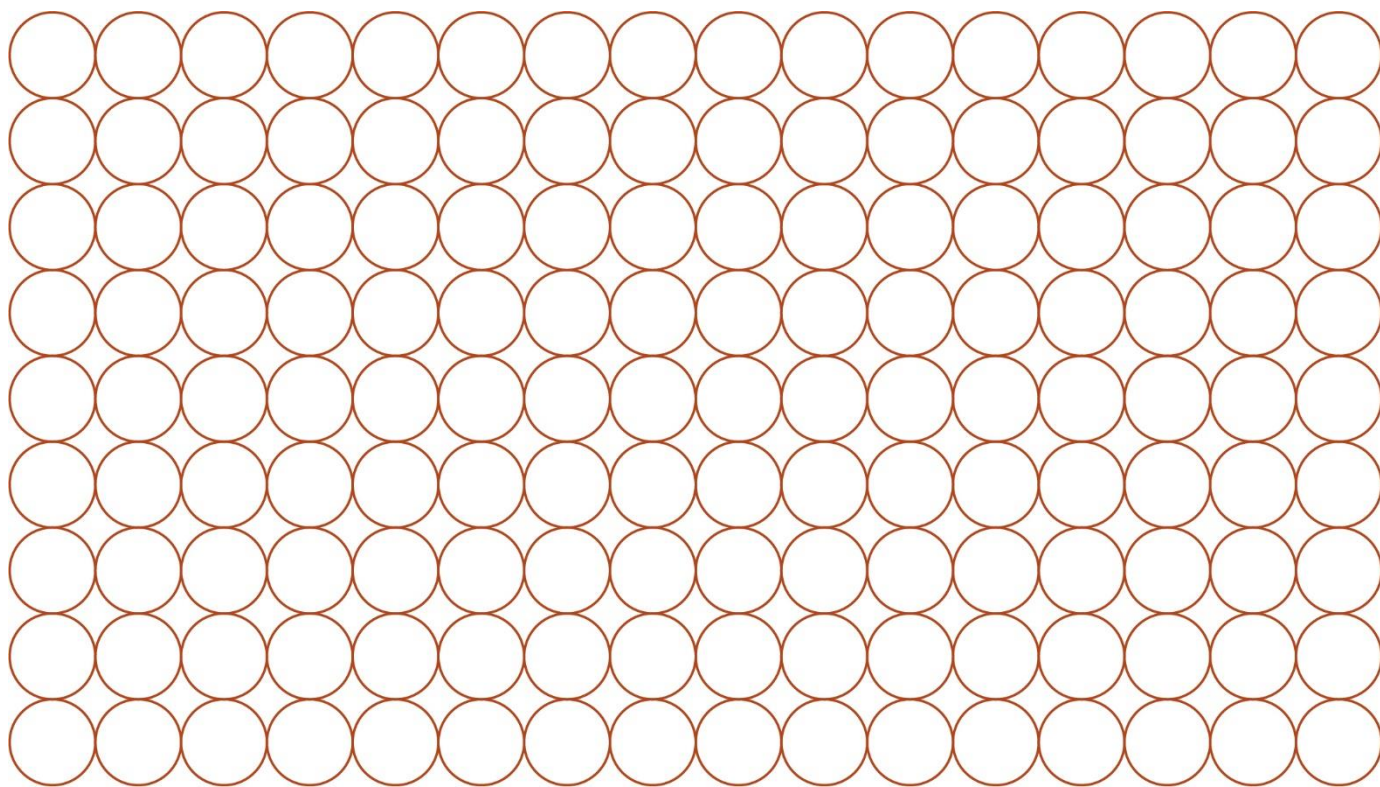
Moderna språk 1	Moderna språk 2	Moderna språk 3	Moderna språk 4	Moderna språk Engelska 5	Moderna språk Engelska 6	Moderna språk Engelska 7
- Strategier för att uppfatta betydelsebärande ord och dra slutsatser om innehållet, till exempel med hjälp av förförståelse och bilder.	- Strategier för att uppfatta betydelsebärande ord och sammanhang samt för att anpassa lyssnande och läsning till framställningens form och innehåll.	- Strategier för att uppfatta detaljer och förstå sammanhang samt för att anpassa lyssnande och läsning till framställningens form, innehåll och syfte.	- Strategier för att uppfatta detaljer och förstå sammanhang samt för att anpassa lyssnande och läsning till framställningens form, innehåll och syfte.	- Strategier för att uppfatta detaljer och dra slutsatser om innehåll och budskap, till exempel genom att visualisera, associera, återberätta, förutse innehåll och ställa sig frågor.	- Strategier för att dra slutsatser om syfte, synsätt och underförstådd betydelse, till exempel genom att anteckna, ställa sig frågor, identifiera huvudbudskap och använda omvärldskunskap.	- Strategier för att överblicka och strukturera innehåll från större textmängder eller längre sekvenser av talat språk, till exempel genom att sortera, visualisera, sammanfatta och identifiera det bärande innehållet. - Perspektiv och underförstådd betydelse i talat språk/talad engelska och texter.
- Olika sätt att orientera sig i anvisade muntliga och skriftliga källor av olika slag för att hitta enkel information att använda i egen produktion och interaktion.	- Sökning av enkel information i ett avgränsat urval av muntliga och skriftliga källor av olika slag för användning i egen produktion och interaktion.	- Sökning och värdering av innehåll i ett urval av muntliga och skriftliga källor av olika slag, utifrån olika syften.	- Sökning och värdering av innehåll i muntliga och skriftliga källor av olika slag, utifrån olika syften.	- Sökning av innehåll i muntliga och skriftliga källor av olika slag och utifrån olika syften. Värdering av källornas relevans och trovärdighet.	- Sökning av innehåll i större textmängder, eller längre sekvenser av talat språk/talad engelska, i källor av olika slag och utifrån olika syften. Värdering av källornas relevans och tillförlitlighet.	- Värdering av användbarhet hos källor av olika slag och utifrån olika syften.
- Språkliga företeelser, däribland uttal, grammatiska strukturer och stavning, i det språk eleverna möter.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, ord och fasta språkliga uttryck, grammatiska strukturer och stavning, i det språk eleverna möter.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, ord och fasta språkliga strukturer och stavning, i det språk eleverna möter.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, grammatiska strukturer och satsbyggnad, ord med olika stilvärden och fasta språkliga uttryck samt stavning, i det språk eleverna möter.	- Hur variation och anpassning skapas genom meningsbyggnad, ord och fraser, till exempel kollokationer.	- Hur variation och anpassning skapas genom meningsbyggnad, ordbildning och val av ord, till exempel regionala varianter och kollokationer, i informella och formella sammanhang.	- Hur variation och anpassning skapas genom komplex meningsbyggnad, interpunktion, ordbildning och stilnivå.

Moderna språk 1	Moderna språk 2	Moderna språk 3	Moderna språk 4	Moderna språk Engelska 5	Moderna språk Engelska 6	Moderna språk Engelska 7
- Hur ord, fasta språkliga uttryck och vardagsfraser används i talat språk och texter i olika situationer.	- Hur olika formuleringar används för att inleda och avsluta olika typer av framställningar och samtal.		- Hur sammanbindande ord och andra uttryck används för att skapa struktur och språkligt sammanhängande helheter.	- Hur struktur och sammanhang skapas genom ord och fraser som markerar till exempel orsakssammanhang, talarens inställning, tidsaspekt och avslutning.	- Hur struktur och sammanhang skapas genom sambandsmarkörer som uttrycker till exempel orsakssammanhang och jämförelse. - Hur attityder, synsätt och stilnivå kommer till uttryck i talat och skrivet språk.	- Hur struktur och sammanhang skapas genom sambandsmarkörer, effektiv styckeindelning, tes och kärnmeningar.
					- Hur det muntliga och skriftliga språk/den muntliga och skriftliga engelska som eleverna möter är uppbyggt/d för att påverka en tänkt målgrupp.	- Hur stilistiska och retoriska grepp används för olika syften samt hur språk används som maktmedel.

Tabell 3. Produktion och interaktion

Moderna språk 1	Moderna språk 2	Moderna språk 3	Moderna språk 4	Moderna språk Engelska 5	Moderna språk Engelska 6	Moderna språk Engelska 7
- Samtal och skrivande för kontakt och kommunikation.	- Samtal och skrivande för kontakt och kommunikation.	- Samtal, diskussion och skrivande för kontakt och kommunikation.				
- Presentationer, instruktioner, meddelanden, berättelser och beskrivningar i tal och skrift.	- Presentationer, instruktioner, meddelanden, berättelser och beskrivningar i sammanhängande tal och skrift.	- Instruktioner, berättelser och beskrivningar i sammanhängande tal och skrift.	- Samtal, diskussion och skrivande där eleverna berättar, beskriver, instruerar och motiverar sina åsikter.	- Muntlig och skriftlig produktion och interaktion av olika slag, även i mer formella sammanhang, där eleverna berättar, återger, förklarar, motiverar sina åsikter, värderar och diskuterar.	- Muntlig och skriftlig produktion och interaktion med olika syften, där eleverna resonerar, argumenterar, ansöker, återger och sammanfattar.	- Muntlig och skriftlig produktion och interaktion med olika syften, där eleverna resonerar utifrån olika perspektiv, argumenterar, utreder, ansöker och förhandlar. - Muntlig och skriftlig framställning inom valt fördjupningsområde.
						- Användning av olika typer av källor, med källkritisk medvetenhet och vedertagna sätt att ange källor, inom valt fördjupningsområde och inom andra områden.
- Strategier för att underlätta samtal, däribland omformuleringar, gester och frågor.	- Strategier, däribland omformuleringar, frågor och stödjande fraser, för att bidra till och underlätta samtal och skriftlig interaktion, även digital.	- Strategier för att bidra till och underlätta samtal och skriftlig interaktion, även digital, till exempel genom att ge bekräftelse, formulera om, förklara, lyssna aktivt och avsluta på ett artigt sätt.	- Strategier för att bidra till och underlätta samtal och skriftlig interaktion, även digital, till exempel genom att ge bekräftelse, ställa följdfrågor, lyssna aktivt, formulera om, förklara och bidra med nya infallsvinklar.	- Strategier för att bidra till och aktivt medverka i diskussioner och skriftlig interaktion, även digital, med anknytning till samhälls- och arbetslivet, till exempel genom att ställa följdfrågor, formulera om, förklara och bidra med nya infallsvinklar.	- Strategier för att bidra till och aktivt medverka i argumentation, debatter och diskussioner med anknytning till samhälls- och arbetslivet, till exempel genom att ställa följdfrågor, förklara, bidra med nya infallsvinklar och anknyta till andras inlägg.	- Strategier för att medverka i och leda samtal med anknytning till samhälls- och arbetslivet, till exempel genom att inleda, fördela ordet, förklara, sammanfatta och anknyta till andras inlägg.

Moderna språk 1	Moderna språk 2	Moderna språk 3	Moderna språk 4	Moderna språk Engelska 5	Moderna språk Engelska 6	Moderna språk Engelska 7
						- Användning av grundläggande stilistiska och retoriska grepp.
- Språkliga företeelser, däribland uttal, ord, artighetsfraser och andra fasta språkliga uttryck samt grammatiska strukturer och stavning i elevernas egen produktion och interaktion.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, ord, artighetsfraser, tilltalsord och andra fasta språkliga uttryck samt grammatiska strukturer och stavning i elevernas egen produktion och interaktion.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, ord och fasta språkliga uttryck, grammatiska strukturer och stavning i elevernas egen produktion och interaktion.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, ord och fasta språkliga uttryck, grammatiska strukturer och satsbyggnad samt stavning i elevernas egen produktion och interaktion.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, vokabulär, grammatiska strukturer och meningsbyggnad, stavning, textbindning, inre och yttre struktur samt anpassning, i elevernas egen produktion och interaktion.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, vokabulär, grammatiska strukturer och meningsbyggnad, stavning, textbindning, inre och yttre struktur samt anpassning, i elevernas egen produktion och interaktion.	- Språkliga företeelser, däribland uttal, vokabulär, grammatiska strukturer och meningsbyggnad, stavning, textbindning, inre och yttre struktur samt anpassning, i elevernas egen produktion och interaktion.
- Bearbetning av egna muntliga och skriftliga framställningar för att förtydliga kommunikationen.	- Bearbetning av egna muntliga och skriftliga framställningar för att förtydliga och anpassa kommunikationen efter syfte och mottagare.	- Bearbetning av egna muntliga och skriftliga framställningar för att förtydliga, variera och anpassa kommunikationen efter syfte, mottagare och sammanhang.	- Bearbetning av egna muntliga och skriftliga framställningar för att förtydliga, variera, precisera och anpassa kommunikationen efter syfte, mottagare och sammanhang.	- Bearbetning av egna muntliga och skriftliga framställningar för att förtydliga, variera och precisera samt för att skapa struktur och anpassa kommunikationen efter syfte, mottagare och sammanhang.	- Bearbetning av språk och struktur i egna muntliga och skriftliga framställningar för att anpassa dem efter syfte, sammanhang och genre.	- Bearbetning av språk och struktur i egna och andras framställningar för att anpassa dem efter syfte, genre och stilnivå.

Skolverket

www.skolverket.se